

שהתלבש ומה שחתלבשו, עשה מה שעשה. מלמד שהחטף הקודש ברוך הוא באור וברא את השם. אלא במה בארנו הפעם אשר אפה בבית? הפעם - בגין מלכות במשי וזהב, ודרך קווים שגוננים אותו בבושים וריחות לכבוד הלבושים שלהם.

בא ראה, וירח את ריח בגדיו - בפתחה. וכשהרגיש אמר, ראה ריח בני, שידע שבו הזכר היה פלי, שבגללו העלה ריח. כריח שדה אשר ברכו ה', וכי מניין היה יודע יצחק ריח שדה אשר ברכו ה?

אלא שני דברים הם, והכל הוא אחד, שפטוב בראשית כד ויצא יצחק לשוח בשורה לפנות ערב. וכי לא היה לו בית או מקום אחר להתפלל? אלא אותו השדה היה אשר קנה אברהם סמוך לمعרה, שפטוב בשדה אשר קנה אברהם מאה בניחת. ובשעה שהיה יצחק נכנס אליו, ראה שכינה עליו, והעליה ריחות עליזונים קודושים, ומשום כך היה מתפלל שם, וקבעו לתפלתו.

ולמה אברהם לא היה מתפלל שם? משום שקביעות של מקום אמר היה לו בפתחה, ודבר אחר ריח שראה בהר המוריה. ולמה נקרא מורה? על שם הפרה הטוב שתהה שם.

והכל היה, וכן עדן שנכנס עמו וברכו, ומשום בכך לא תלה הדר בלבושים, אלא ביעקב ממש, שראה שבו היה הדר פלי (וראי היה להתרה) ונראה, זוכתו עולה להתרה, וכך נכנס עמו גן עדן. ומשום בכך, כשהתרעם עשו, אמר גם ברוך יהיה.

אמר רבבי יצחק, לא האוצרת תורה לכתב אלא מהחדש הזה

לפניו. וכתיב (תהלים קו) עוטה אור פשלמה וגוי. כיון דאתלבש (מה ואתלבש) עבד מה דעבד. מלמד, שנטעטף קדשא בריך הוא באור, וברא ית שמיא. אלא במא אוקימנא הحمدת אשר אתה בבית. הحمدות: בגין מלכות במשי וזהב, וארא דעלמא דגנוי לו נבוסמין וריחין, ליקרא דלבושויהן.

הא חזי וירח את ריח בגדיו, בפתחה. וכד ארגייש, אמר ראה ריח בני, דידע דביה הוה תליא מלטה, דבגניה סליק ריחא. כריח שדה אשר ברכו יי', וכי מניין הוה ידע יצחק ריח שדה אשר ברכו יי'.

אלא, תרין מלין איינון, וכלא הוא חד. דכתיב, (בראשית כד) ויצא יצחק לשוח בשדה לבנות ערב. וכי לא הוה לייה ביתא, או מקום אחר להתפלל. אלא אותה השדה היה אשר קנה אברהם סמוך לمعרה, דכתיב, (בראשית כד) השדה אשר קנה אברהם מאיית. ובשעתה דהוה יצחק עאל גביה, חמא שכינטא עלייה, וסליק ריחין עלאין קדישין, ובגינוי בע' הוה מצלי תפמן, וקיועה לצולתה.

ואברהם אמר לא הוה מצלי תפמן, מושום דקיועה דאתרא אחרא הוה לייה בקדמיתא, ומלה אחרא ריחא דחמא בהר המורה. ולמה נקרא מורה. על שם הפרה הטוב דהוה תפמן.

וכלא היה, וכן עדן דעאל עמיה וברכיה. ובגין בע' לא תלה מלה בלבושים, אלא ביעקב ממש, דחמא דביה הוה תליא מלה (ס"א יאות מה לאטרגה) ואתחז, זוכותיה סליק לאטרכא, ועאל עמיה גן עדן. ובגין בע' אמר רבבי יצחק, ואאל עמיה גן עדן. אמר גם ברוך יהיה.

אמר אוריתא למכתב